

Sygn. I C 283/16 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy we Włocławku Wydział I Cywilny

Przewodniczący : SSR Monika Drzewiecka

Protokolant : st. sekr. sądowy Wioletta Rosołowska

po rozpoznaniu w dniu 03 listopada 2016 r. na rozprawie

sprawy z powództwa : A. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Wierzytelności z siedzibą w W.

przeciwko : T. W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego T. W. na rzecz powoda A. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Wierzytelności z siedzibą w W. kwotę 5.100,99 zł (pięć tysięcy sto złotych dziewięćdziesiąt dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 23 stycznia 2015r. do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego T. W. na rzecz powoda A. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Wierzytelności z siedzibą w W. kwotę 1.281,80 zł (jeden tysiąc dwieście osiemdziesiąt jeden złotych osiemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. zwrócić powodowi A. Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycjnemu Zamkniętemu Wierzytelności z siedzibą w W. od Skarbu Państwa Sądu Rejonowego we Włocławku kwotę 186 zł (sto osiemdziesiąt sześć złotych) zaksięgowaną na rachunku nr (...) tytułem nienależnie pobranej opłaty uzupełniającej.

UZASADNIENIE

Powód A. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności z siedzibą w W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie, do rozpoznania w elektronicznym postępowaniu upominawczym, pozew przeciwko T. W. o zapłatę kwoty 5.100,99 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż stroną pozwaną i pierwotnego wierzyciela (...) Bank (...) S.A. łączyła umowa bankowa z dnia 06 lipca 2012r. Pozwany nie wywiązał się jednak z ciążącego na nim zobowiązania zwrotu udzielonej kwoty pieniężnej. Przysługującą wobec pozwanego wierzytelność (...) Bank (...) S.A. zbył na rzecz A. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Wierzytelności z siedzibą w W. na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 21 października 2014 roku. Dochodzona pozvem należność stanowi część przysługującej powodowi wierzytelności wobec pozwanego w kwocie 5.100,99 zł, na którą składają się: kwota 4.987,50 zł tytułem wierzytelności należnych wobec (...) Bank (...) S.A. i kwota 113,49 zł tytułem naliczonych przez powoda odsetek ustawowych od niespłaconego kapitału od dnia 22 października 2014r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia pozwu. Pozwany został prawidłowo wezwany do dobrowolnej spłaty pismem z dnia 03 listopada 2014r.; jednakże zadłużenia nie spłacił.

W dniu 10 lutego 2015r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, od którego to nakazu pozwany złożył sprzeciw, zaskarżając nakaz w całości i wnosząc o oddalenie powództwa, pozwany zakwestionował również skuteczność przeniesienia wierzytelności.

Postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2015 roku wydanym w sprawie VI Nc-e (...) Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego we Włocławku.

W sprzeciwie wniesionym na formularzu urzędowym do tut. Sądu pozwany podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko. W odpowiedzi na pozew, pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz podniósł zarzut przedawnienia roszczenia. Pozwany wskazał, że umowa kredytu została wypowiedziana przez wierzyciela pierwotnego, a wierzytelność stała się wymagalna 05 września 2012r., zaś roszczenia z tytułu niespłaconych kredytów przedawniają się z upływem trzech lat. W związku z tym roszczenie jest bezzasadne.

W odpowiedzi na sprzeciw, powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie, wskazał, że sprzeciw pozwanego jest bezzasadny a podniesione w nim zarzuty nie zasługują na uwzględnienie.

W piśmie procesowym z dnia 21 września 2016 roku powód wskazał, że przysługujące mu roszczenie nie jest przedawnione, zarzut przedawnienia roszczenia należy uznać, za bezzasadny.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 05 lipca 2012 roku pozwany T. W. zawarł z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w G. umowę kredytu gotówkowego nr (...), w ramach której Bank udzielił pozwanemu kredytu w kwocie 200.000 zł, z przeznaczeniem częściowo na spłatę zobowiązań finansowych, na okres od 05.07.2012r. do 04.07.2022r. . Spłatę kredytu rozłożono na 120 miesięcznych rat płatnych w terminach określonych w harmonogramie spłat w wysokości po 3.221,83 zł, przy czym ostatnia rata miała być ratą wyrównawczą w wysokości 3.222,95 zł.

dowód: okoliczności bezsporne, umowa kredytu nr (...) z dnia 05..07.2012r. – k. 66-67

Z uwagi na fakt, iż pozwany nie wywiązał się z całości zobowiązania wynikającego z umowy kredytu, (...) Bank (...) S.A. wypowiedział umowę kredytu i roszczenie stało się wymagalne po wyznaczonym terminie natychmiastowej spłaty tj. 05 września 2012r. wezwał pozwanego do zapłaty. Z uwagi na fakt, iż pozwany nie dokonał spłaty zobowiązania (...) Bank (...) S.A. w dniu 14 czerwca 2013r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z tytułu niespłaconej należności wskazując, iż przysługuje mu wobec pozwanego roszczenie o zapłatę kwoty w łącznej wysokości 208.677,91 zł. (...) Bank (...) S.A. wskazał jednocześnie, że na kwotę wymagalnego zadłużenia składają się: niespłacony kredyt w wysokości 196.092 zł, odsetki umowne w kwocie 12.181,73 zł za okres od dnia 05.07.2012r. do dnia 11.06.2013r., odsetki karne w kwocie 394,18 zł za okres od dnia 05.08.2012r. do dnia 13.06.2013r. oraz opłaty w kwocie 10 zł. Od dnia 14.06.2013r. do dnia zapłaty Bankowi należały się również odsetki karne w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym wynoszącym na dzień wystawienia W. 17 % liczone od kwoty zadłużenia przeterminowanego tj. w/w kwoty z tytułu niespłaconego kredytu: 196.092 zł.

(...) Bank (...) S.A. wystąpił do Sądu Rejonowego we Włocławku z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności wystawionemu przez siebie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Postanowieniem z dnia 04 lipca 2013 roku wydanym w sprawie I Co 1601/2013 Sąd Rejonowy we Włocławku nadał klauzulę wykonalności przedmiotowemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

dowód : okoliczności bezsporne; bankowy tytuł egzekucyjny – k. 18; postanowienie Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 04.07.2013r. – k. 19-23

Pismem z dnia 19 lipca 2013r. (...) Bank (...) S.A. złożył wniosek do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko T. W.. Pismem z dnia 29 lipca 2013r. Komornik powiadomił pozwanego o wszczęciu egzekucji.

Postanowieniem z dnia 23 maja 2014 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Toruniu D. Z. umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone z wnioski (...) Bank (...) S.A. przeciwko T. W. z uwagi na bezskuteczność egzekucji.

dowód: wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego – k. 1 akt Komornika Sądowego D. Z. Km 8673/13; zawiadomienie – k. 2 akt Komornika Sądowego D. Z. Km 8673/13; postanowienie – k. 141 -141v akt Komornika Sądowego D. Z. Km 8673/13 oraz k. 24-25

W dniu 15 października 2014 roku (...) Bank (...) S.A. zawarł z powodem A. Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym Wierzytelności z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności, której przedmiotem była m.in. wierzytelność wobec pozwanego A. W..

dowód: umowa przelewu wierzytelności wraz z wyciągiem z zestawienia wierzytelności – k. 68-85; oświadczenie – k. 35

Pismem z dnia 27 października 2014 roku zawiadomiono pozwanego o cesji wierzytelności wynikającej m.in. z umowy kredytu nr (...) z dnia 13.07.2012r. zawartej z (...) Bank (...) S.A. Pismem z tego samego dnia powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 571.764,64 zł. Na dzień 27 października 2014 roku wysokość zobowiązania pozwanego wynosiła łącznie 571.764,64 zł, na którą składały się: należność główna w kwocie 456.530,04 zł, kwota 2.090,16 zł tytułem kosztów naliczonych przez (...) Bank (...) S.A., 76.044 zł tytułem odsetek naliczonych przez (...) Bank (...) S.A., 650,40 zł tytułem odsetek naliczonych przez nowego wierzyciela.

dowód: zawiadomienie – k. 36, 38; wezwanie do zapłaty – k. 36

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Okoliczności faktyczne przedmiotowej sprawy nie były między stronami sporne. Pozwany kwestionował roszczenie powoda, wskazując, na niewykazanie przelewu wierzytelności oraz składając zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd uznał za wiarygodne zgromadzone w sprawie dokumenty, gdyż były jasne i kompletne. Ponadto ich prawdziwość nie została skutecznie zakwestionowana przez strony, a również Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich autentyczności.

Zarówno powód jak i pozwany nie kwestionowali faktu wydania bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 14 czerwca 2013r., a także zaopatrzenia go w klauzulę wykonalności w dniu 04 lipca 2013r., na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 04 lipca 2013 roku wydanego w sprawie I Co 1601/2013 (okoliczności niekwestionowane, kopia odpisu postanowienia– k. 19-23). Strony nie kwestionowały również faktu umorzenia postępowania egzekucyjnego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu na mocy postanowienia z dnia 23 maja 2014r. (k. 24-25).

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenia z umowy kredytu zawartej przez pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda (...) Bank (...) S.A. Zgodnie z przepisem art. 69 ust. 1 prawa bankowego przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Zgodnie natomiast z art. 509 § 1 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Stosownie

zaś do treści art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że powód, wbrew twierdzeniom pozwanego, udowodnił legitymację czynną w postępowaniu przedkładając umowę cesji wierzytelności. Z zebranego materiału dowodowego wynika, że pozwanego i poprzednika powoda łączyła umowa cywilnoprawna, w której uregulowane zostały wzajemne obowiązki stron. Powód wykazał w niniejszej sprawie, że strony zawarły umowę kredytu a pozwany nie spłacił należności z umowy. Skoro stosunek zobowiązaniowy powstał, to powód miał prawo oczekiwać, że pozwany spełni obciążające go świadczenie, a więc, iż zachowa się zgodnie z treścią zobowiązania zaspokajając jednocześnie interes powoda. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało jednak, że nie nastąpiła zapłata przez pozwanego. Przeniesienie wierzytelności na stronę powodową zostało udokumentowane dowodami z dokumentów, w szczególności należy zaznaczyć, że w załączniku do umowy zindywidualizowano wierzytelność względem pozwanego, co świadczy o tym, iż była ona przedmiotem przelewu wierzytelności; zaś pozwany został zawiadomiony o zawartej umowie przelewu.

Odnosząc się do podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia roszczenia, zdaniem Sądu należy go uznać za chybiony. Istota roszczeń majątkowych wyraża się m.in. w tym, że ulegają one przedawnieniu (art. 117 k.c.), co oznacza, że ten przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia (art. 117 § 2 k.c.). Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia, dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi 3 lata (art. 118 k.c.). Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne (art. 120 § 1 zd. 1 k.c.).

Ocena trafności zgłoszonego zarzutu wymagała więc odpowiedzi na zasadnicze pytanie, mianowicie kiedy roszczenie Banku z tytułu udzielonej pozwanemu kredytu stało się wymagalne.

Zdaniem Sądu, bezspornym w sprawie jest fakt, iż umowa kredytu łącząca pierwotnego wierzyciela i pozwanego została wypowiedziana przy uwzględnieniu 30-dniowego okresu wypowiedzenia, zaś pozwany został wezwany do zapłaty do dnia 05.09.2012r. (§ 12 umowy kredytu), należało zatem uznać, że roszczenia z umowy kredytu stały się wymagalne od dnia 06.09.2012r. i od tej daty należy liczyć termin przedawnienia roszczeń strony powodowej.

Zgodnie z art. 123 § 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powoływanym do rozpoznawania lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju, przedsięwziętą bezpośrednio w celu m.in. zaspokojenia roszczenia. Zdaniem Sądu powód wykazał, iż podejmował czynności zmierzające do przerwania biegu terminu przedawnienia, przedkładając dokumenty w postaci: postanowienia Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 04 lipca 2013r. o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego z dnia 18 lipca 2013r. (I Km 8673/13 – akta sprawy Komornika Sądowego D. Z.) – które to czynności spowodowały przerwę biegu terminu przedawnienia. Z kolei stosownie do art. 124 § 2 k.c. termin ten rozpoczął bieg na nowo dopiero z momentem zakończenia egzekucji w sprawie Km 8673/13, tj. od jej umorzenia w konsekwencji wydania przez Komornika Sądowego D. Z. postanowienia z dnia 23 maja 2014r. o umorzeniu postępowania egzekucyjnego (I Km 8673/13 – akta sprawy Komornika Sądowego D. Z.). Zatem wytoczenie przez powoda powództwa w dniu 23 stycznia 2015 r. oznacza, że nie zachodzi sytuacja dochodzenia przedawnionych roszczeń. Jednocześnie dotyczy to zarówno roszczenia o zwrot kapitału jak i roszczeń o odsetki.

Wobec powyższego, roszczenie uwzględniono w całości co do należności głównej i odsetek. Pozwany T. W. potwierdził warunki umowy, poprzez jej podpisanie, zatem zgodził się na warunki wynikające z zawartej umowy. O odsetkach od należności głównej Sąd orzekł na mocy art. 481 § 1 k.c., uwzględniając w tym zakresie żądanie pozwu.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 6 pkt. 4 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz. U. z 2013r., poz. 490), w myśl zasady odpowiedzialności strony za wynik procesu, obciążając w całości pozwanego poniesionymi przez powoda kosztami w łącznej kwocie 1.281,80 zł.

Sąd na podstawie art. 80 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014r., poz. 1025 z późn. zm.) Sąd zwrócił powodowi kwotę 186 zł tytułem nienależnie pobranej opłaty uzupełniającej.